

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יהודה ליבליין

אניל נתנאל

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד צ' שמיר

נגד

1. מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ

2. שרון גרמיזו - נמחקה

3. שי מלול

הנתבעים

ע"י ב"כ עו"ד א' ריבוש

פסק דין בעניינם של הנתבעים 1 ו-3

מבוא

1. בפני תביעתה של אניל נתנאל, בגידרה נטען שהשבועון "מגזין אשדוד" ועורך המגזין, מר שי מלול, הפרו את זכויות היוצרים שלה, שכן פרסמו במדור "צהוב" שבשבועון, תמונה שלה, אותה העלתה בחשבון האינסטגרם הציבורי שלה, ובכך אף עשו עושר ולא במשפט על חשבונה.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

2. הגב' אניל נתנאל (להלן - "נתנאל") עוסקת בדוגמנות, ומפעילה חשבון אינסטגרם ציבורי, שבו היא מעלה מעת לעת תמונות שלה.
3. חברת "המגזין" אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ, הינה המוציאה לאור של שבועון בשם "המגזין אשדוד" (להלן - "השבועון"). את השבועון עורך מר שי מלול (להלן - "מלול").
4. נתנאל פרסמה בחשבון האינסטגרם הציבורי שלה תמונה, אשר צולמה על ידי אחיה, טל נתנאל, במסגרת טיול משפחתי בירושלים (להלן - "התמונה").
- יצוין, כי בין הצדדים קיימת מחלוקת ביחס לזכויות היוצרים בתמונה.
5. בגיליון של השבועון, אשר התפרסם בחודש דצמבר 2017, פרסם השבועון במדור הרכילות "צהוב" את התמונה, כשעל גביה הכיתוב "מוכנה לחורף".
6. השבועון לא פנה לנתנאל או לאחיה, או לכל אדם אחר על מנת לברר את זכויות היוצרים בתמונה, וממילא לא קיבל את הסכמתה של נתנאל לפרסום התמונה.

המחלוקת

7. על יסוד העובדות המפורטות לעיל, ובשל העובדה כי מתחת לתמונה הופיע כיתוב המתייחס לפלוגיית, הגישה נתנאל תביעה זו, שבה נטען, כי השבועון הפר את זכויות היוצרים שלה, עשה על חשבונה עושר ולא במשפט, ופגע בפרטיותה. עוד נטען, בשל הכיתוב מתחת לתמונה, שכיום אין כל מחלוקת כי הוא מתייחס לפלוגיית ולא לנתנאל, כי השבועון עוול כלפי נתנאל בלשון הרע, שכן על פי הטענה, לפלוגיית שם רע.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

8. בעקבות הערות של בית המשפט (ראו פרוט' הדיון מיום 18.2.2019), צמצמה נתנאל את תביעתה, וויתרה על העילות הנטענות של פגיעה בפרטיות ושל עוולת לשון הרע.
9. השבועון התגונן מפני התביעה במספר טענות.
10. תחילה נטען, כי לנתנאל אין כל זכויות בתמונה, שכן על פי הטענה היא צולמה על ידי אחיה מר טל נתנאל, ואף שמוסכם, כי האח העביר את התמונות, בין היתר, גם לנתנאל, הרי שהעברה זו איננה עומדת בתנאים שנקבעו בעניין זה בחוק זכויות יוצרים, תשס"ח – 2007 (להלן – "חוק זכויות יוצרים") להעברת זכויות היוצרים מן היוצר לאחר.
11. עוד נטען, כי גם אם לנתנאל זכויות יוצרים בתמונה, הרי שהשבועון עשה בתמונה שימוש הוגן בתום לב, בין היתר למטרת דיווח עיתונאי. בהקשר זה נטען, שיש לבחון את השימוש שנעשה, על רקע העובדה שהתמונה פורסמה על ידי נתנאל בחשבון האינסטגרם הציבורי שלה.
12. בכל הקשור לטענת נתנאל, כי השבועון עשה עושר ולא במשפט על חשבונה, נטען שנתנאל לא הוכיחה את היסודות הקבועים בחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979, שכן לא הוכח, כי השבועון הגדיל את מכירותיו או התעשר בעקבות השימוש בתמונה.
13. לבסוף נטען, כי גם אם יימצא בית המשפט, שקיימת עילה בגינה זכאית נתנאל לתשלום פיצוי כלשהו, אזי יש להעמידו על שיעור נמוך של אלפי ש"ח בודדים.

דיון והכרעה

זכויות היוצרים בתמונה

14. לטענת השבועון ומלול, נתנאל לא הוכיחה שיש לה זכויות יוצרים בתמונה. כפי שיובהר להלן, אינני מקבל טענה זו.
15. מטעמה של נתנאל הוגש תצהיר של אחיה, טל נתנאל, ובו נרשם כך "אני העברתי את התמונה לאחותי לשימושה המלא וכל זכויות היוצרים בתמונה שייכות לאחותי." (ראו סעיף 3 לתצהיר).
16. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 27.10.2019, הוסכם בין הצדדים, כי הם מוותרים על חקירות נגדיות של המצהירים מטעם הצדדים, ובהתאם יש לראות את האמור בתצהירו של טל נתנאל כמוכח על ידי נתנאל (התובעת).
17. על אף האמור, טוענים הנתבעים, שאין לראות את נתנאל כבעלת זכויות יוצרים בתמונה, שכן לגישתם העברת הזכויות הנטענת, איננה עומדת בתנאים הקבועים בסעיפים 35 ו-37 לחוק זכויות יוצרים.
18. סעיף 35 לחוק זכויות יוצרים, עניינו במצב שבו אדם מזמין מאחר צילום של תמונה, שאז קובע החוק, כי הזכויות בתמונה נתונות לצלם, שהוא יוצר התמונה, אלא אם הוסכם אחרת בין המזמין ובין היוצר. בהקשר זה טוענים הנתבעים, שלא הוכח על ידי נתנאל, כי הזמינה את צילום התמונה

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

מאחיה, וכי יתרה מכך, עולה מן התצהירים של נתנאל ואחיה, שהתמונה צולמה במסגרת טיול משפחתי, והועברה לכל בני המשפחה באמצעות היישומון "וואטסאפ".

19. כפי שיפורט להלן, עלה בידי נתנאל להוכיח שהזמינה את ביצוע התמונה מאחיה. נתנאל הצהירה, בתצהיר העדות הראשית שלה, כך: "בקניון ממילא בקשתי מאחי, טל נתנאל, לצלם אותי. אחי צילם אותי כל מיני תמונות והעביר לי את התמונות שהיו שלי." (ראו סעיפים 2 ו-3 לתצהיר). כאמור לעיל, הצדדים וויתרו על חקירות נגדיות, ויש לראות עובדה זו כמוכחת, אף שהיא איננה מוזכרת בתצהירו של האח טל.

20. סעיף 35 לחוק זכויות יוצרים קובע:

"(א) ביצירה שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה, כולה או חלקה, הוא היוצר, אלא אם כן הוסכם אחרת בין המזמין והיוצר, במפורש או במשתמע.

(ב) ביצירה שהיא דיוקן או צילום של אירוע משפחתי או של אירוע פרטי אחר, שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה הוא המזמין, אלא אם כן הוסכם אחרת."

הנה כי כן, על פי האמור בתצהירי נתנאל ואחיה טל, הוא צילם את התמונה לבקשתה והעביר לה את התמונה לשימושה, תוך הקניית זכויות היוצרים בה.

21. לפיכך, אינני מקבל את טענת הנתבעים, כי לא בוצעה הזמנה. עצם הבקשה של נתנאל מאחיה, לבצע את הצילום עבורה, מהווה "הזמנה", אשר על פי לשונה הינה "קריאה בעל פה או בכתב... להכין דבר מסויים" (ראו א' אבן שושן "המילון החדש" כרך ראשון (הוצאת קריית ספר בע"מ) תשמ"ח).

22. יחד עם זאת, נראה כי סעיף 35 לחוק זכויות יוצרים עוסק במערכת היחסים ובזכויות, שבין מי שעיסוקו בדרך קבע בביצוע יצירות, לבין מזמין היצירה. בענייננו לא נטען ולא הוכח, כי טל נתנאל עוסק דרך קבע בצילום, וכי על רקע זה ביקשה נתנאל מאחיה, שיצלם עבורה את התמונה. היות שכך, גם אם לשונית ניתן לומר, כי העברת הזכויות בוצעה בדרך של הזמנת התמונה, על ידי נתנאל מאחיה, הרי שמבחינת תכלית החקיקה, אינני סבור כי סעיף 35 לחוק זכויות יוצרים, נועד לסיטואציה זו.

23. לגישתי, העברת הזכויות בוצעה בהתבסס על הוראת סעיף 37 לחוק זכויות היוצרים, אשר קובע:

"(א) זכות יוצרים ניתנת להעברה בחוזה או על פי דין, ורשאי בעל הזכות לתת לגביה רישיון ייחודי או רישיון שאינו ייחודי.

...

(ג) חוזה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה, טעון מסמך בכתב."

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

24. כאמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה, כי העברת הזכויות בתמונה מהאח נתנאל נעשתה על בסיס הסכמה בין הצדדים, והסכמה זו הושגה כעולה מתצהירי נתנאל ואחיה טל, בעל פה.

25. לאור האמור נטען על ידי הנתבעים, כי הגם שלכאורה ישנו הסכם בין הצדדים בדבר העברת הזכויות, הרי שהעברת הזכויות איננה עומדת בתנאי חוק זכויות יוצרים, בין משום שהעברת התמונה מהאח טל לנתנאל בוצעה באמצעות יישומון הוואטסאפ, דרך קבוצה משפחתית; ובין משום שלא נערך הסכם בכתב בין נתנאל לבין אחיה, כדרישת סעיף 37(ג) לחוק זכויות יוצרים.

26. אינני מקבל את הטענה, כי בשל העובדה שטל העביר את התמונה לאחותו (התובעת), באמצעות יישומון הוואטסאפ בקבוצה המשפחתית, משמעה שלא בוצעה העברת זכויות יוצרים. כאמור לעיל, הוסכם בין נתנאל לבין אחיה על העברת הזכויות בתמונה, והעובדה שאנשים נוספים נחשפו לתמונה בעת העברתה איננה משנה את מהות הפעולה המשפטית שביצעו נתנאל ואחיה, שכן אין כל איסור לצפייה בתמונה על ידי אחרים, והשאלה היא השימוש בזכויות היוצרים, והאם אכן במהלך המתואר הועברו הזכויות בתמונה מהאח טל לנתנאל.

27. בכל הקשור לדרישת הכתב, ניתן לפנות לסעיף 14 לסיכומי הנתבעים, שכן הנתבעים עצמם מצטטים את הפסיקה ולפיה, דרישת הכתב להוכחת העברת זכויות יוצרים היא דרישה ראייתית ולא דרישה מהותית (ראו ע"א 520/80 רוזנברג נ' רובינשטיין, פ"ד לח(1) 85, 98 (1984)). דרישה זו, היא העלאת אופי ראייתי הוכחתי, ואיננה שוללת את התוקף המשפטי של העברת הזכויות בהעדר הכתב.

על פני הדברים, נועדה דרישה זו להגן על צדדים שלישיים, כך שלא יימצאו את עצמם חשופים לטענות בדבר שימוש ביצירה, הן על ידי יוצר היצירה והן על ידי מי שעל פי הטענה מחזיק בזכויות בה.

בענייננו לא מתעורר כל קושי בהקשר זה, שכן הן היוצר, טל נתנאל, והן מקבלת הזכויות, התובעת, הצהירו בפני בית המשפט, כי בוצעה העברת זכויות בתמונה. לפיכך, אין כל קושי ראייתי בעניין זה, ובפני בית המשפט עדות של שני הנוגעים בדבר, שהוסכם ביניהם על העברת הזכויות בתמונה מהאח טל לנתנאל. זאת ועוד, הצהרתם בבית המשפט מביאה לכך שהנתבעים אינם חשופים לתביעה הן מצידו של טל נתנאל והן מצידה של התובעת.

28. לכל האמור אוסיף, כי אני משאיר בצריך עיון את השאלה באם עצם החתימה של התובעת ושל אחיה, טל, על התצהירים, שבהם נכתב כי טל העביר את זכויות היוצרים בתמונה, היא עצמה מקיימת את דרישת הכתב.

29. ניתן לסכם ולומר, בכל הקשור לאמור לעיל, כי עלה בידי התובעת להוכיח שיש בידיה זכויות יוצרים בתמונה, שזכויות אלה מוגנות בהתאם להוראות חוק זכויות יוצרים וכי לא התירה לנתבעים לעשות שימוש כלשהו בתמונה. לפיכך, על פני הדברים אלא אם כן יעלה בידי הנתבעים

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

להראות כי בידם הגנה מוכרת, הרי שהם ביצעו הפרה של זכויות היוצרים וזאת לאור הוראת סעיף 47 לחוק אשר קובעת:

"העושה ביצירה פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 11, או מרשה לאחר לעשות פעולה כאמור, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות היוצרים, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי הוראות פרק ד'."

30. אין חולק שהשבועון פרסם את התמונה בשבועון שהתפרסם על ידו בחודש דצמבר 2017, ופעולה זו נמנית על הפעולות המפורטות בסעיף 11 לחוק (ראו למשל סעיפים קטנים 1 ו-5), ומכאן שבהעדר הגנה בוצעה עוולה של הפרת זכויות יוצרים כלפי נתנאל.

הגנת דיווח עיתונאי

31. טוענים הנתבעים כי ביצעו את הפרסום כשימוש הוגן למטרה של "ביקורת, סקירה ודיווח עיתונאי". יש לדחות טענה זו, שכן לא נאמר דבר בעניין זה בתצהירו של מר מלול, ועל כן אין כל בסיס ראייתי לטענה, ולפיה התמונה נועדה להוות "ביקורת, סקירה ודיווח עיתונאי".

32. לכך אוסיף, כי בצד התמונה כל שנאמר הוא "מוכנה לחורף" ללא ציון שמה של התובעת, או כל פרט אחר, ולפיכך אמירה זו איננה מהווה להשקפתי דבר ביקורת, או סקירה ודיווח עיתונאי.

הגנת מפר תמים

33. לחילופין, טוענים הנתבעים, כי עומדת להם ההגנה הקבועה בסעיף 58 לחוק זכויות יוצרים ולפיה, מקום בו "הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, אולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחוייב בתשלום פיצויים עקב ההפרה".

34. נטען בהקשר זה, כי התמונה פורסמה בחשבון אינסטגרם ציבורי של נתנאל, בו היא מעלה תמונות, ללא ציון שם הצלם או איזכור לכך שהתמונות כפופות לזכויות יוצרים, ועל כן בנסיבות אלה, לא יכלו הנתבעים לדעת, שישנן זכויות יוצרים בגין התמונה.

35. גם אם אניח, כי הנתבעים לא ידעו שהתמונה כפופה לזכויות יוצרים, בין של נתנאל ובין של מצלם התמונה, הרי שהם אינם זכאים להגנה הקבועה בסעיף 58 לחוק זכויות יוצרים, היות ולא עשו דבר על מנת לנסות ולברר באם קיימות זכויות יוצרים בתמונה.

סעיף 27א לחוק זכויות יוצרים קובע:

"(א) שימוש ביצירה שבעל זכות היוצרים בה אינו ידוע או לא אותר, מותר בתנאים אלה:

(1) המשתמש פעל בשקידה סבירה לגילוי או לאיתור בעל זכות היוצרים ביצירה, לפי העניין, לפני השימוש;

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

(2) המשתמש ציין באופן ברור באותה דרך שבה הוא עושה שימוש ביצירה, כי השימוש נעשה על פי סעיף זה וכי בעל זכות יוצרים זכאי לבקש שהמשתמש יחדל מהשימוש וכן פרטים ליצירת קשר עמו".

36. הנתבעים בתצהירו של מלול, לא טענו וממילא לא הוכיחו, כי עשו ניסיון כלשהו לאתר את בעל זכויות היוצרים בתמונה, או כי פנו לתובעת על מנת להתעניין בקיומן של זכויות יוצרים בה. ציוין, כי נתנאל, בתצהיר עדותה הראשית, ציינה כי (ראו סעיף 9 לתצהיר) :

"בעקבות הפרסום אני בדקתי מי צפה בתמונה בתמונות שלי ואז גיליתי שיש לי עוקב בשם שי מלול שצופה לי בתמונות ובסטורי וליד השם שלו רשום 'עיתון המגזין אשדוד'"

לפיכך עלה בידי נתנאל להוכיח, כי מר מלול, בהיותו עורך השבועון, ידע את זהותה של נתנאל, ועל פני הדברים היתה לו דרך לפנות עליה על מנת לקבל את הסכמתה או לנסות ולברר את זהות בעל זכויות היוצרים בתמונה. משלא עשה כן, אין הנתבעים יכולים לחסות תחת ההגנה הקבועה בסעיף 58 לחוק זכויות יוצרים.

37. לכך אוסיף כי סעיף 27א'(ב)(2) לחוק זכויות יוצרים קובע, כי ככל שמדובר בפרסום מסחרי, על מהפרסום להראות כי לאחר שנודע לו שהיצירה כפופה לזכויות יוצרים הוא שילם על כך תמלוגים ראויים לבעל הזכויות. בענייננו אין חולק שהנתבעים לא שילמו תמלוגים לנתנאל או לאדם אחר בגין השימוש בתמונה.

38. מקשים הנתבעים וטוענים, כי תקנון השימוש ביישומון אינסטגרם מתיר לכל אדם ליטול תמונות מחשבונות ציבוריים, ולעשות בהם שימוש.

39. אינני מקבל טענה זו, שכן היא טענה הוכחה. בעניין זה לא הביאו הנתבעים כל ראיה שניתן להסתמך עליה ביחס לתוכנו המלא של תקנון השימוש ביישומון אינסטגרם, ובמקום זאת הם בחרו לצטט באופן חלקי מן התקנון. כך לשם ההמחשה, עולה מן הסיכומים שהגישה נתנאל, כי לכאורה הזכות אותה שמר היישומון לעשות שימוש בתמונות המועלות במסגרתו, היא זכות הנתונה אך ורק לעצמו, ואיננה נתונה לאחרים, ואף זאת תוך שמירה על זכויות היוצרים של בעלי התמונות (ראו בהקשר זה סעיף 7 לסיכומי נתנאל).

אחריותו של מלול

40. התביעה הוגשה כנגד השבועון וכנגד עורכו, מר שי מלול. בכתב התביעה נטען, כי מר מלול עקב אחר חשבון האינסטגרם הציבורי של נתנאל, והוא אף עורך השבועון, ועל כן הוא אחראי באופן אישי להפרת זכויותיה של נתנאל.

41. אמנם מלול הוא אורגן של השבועון, ואף הוכח כי הוא זה אשר העתיק את התמונה מחשבון האינסטגרם הציבורי של נתנאל, אך בכך אין די להשקפתי כדי להטיל עליו אחריות אישית.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

42. אין מחלוקת, כי את הפרסום ביצע השבועון, שבהיותו תאגיד, איננו יכול לבצע באופן עצמאי את פעולותיו, אלא לעולם הן יבוצעו בידי אדם. לפיכך, היה על נתנאל להראות שקיימת עילה מוכרת בדין להרים את מסך ההתאגדות, ולהטיל אחריות באופן אישי על מלול, אלא שסיכומיה שותקים בעניין זה.

43. לאור האמור, אינני מוצא מקום להטיל אחריות אישית על מלול, אף שכאמור הוא בעל תפקיד מרכזי בעניין, אך לא נטען וממילא לא הוכח, כי עשה זאת בזדון או בחוסר תום לב, או שקיימת עילה אחרת המוכרת בדין להרמת מסך ההתאגדות.

הפיצוי הראוי

44. משקבעתי, כי השבועון הפר את זכויות היוצרים של נתנאל, אזי יש מקום לדון בשאלת הפיצוי הראוי, ובעניין זה קובע סעיף 56(א) לחוק זכויות יוצרים, כי בית המשפט רשאי לפסוק לבקשת תובע עד לסך של 100,000 ₪, ללא הוכחת נזק.

45. הקביעה שבחוק זכויות יוצרים ולפיה, ניתן לתבוע עד לסכום האמור ללא הוכחת נזק, נובעת משני טעמים מרכזיים: האחד, עניינו בקושי ראייתי העומד בפני התובע להוכיח את מידת הנזק עקב הפרת זכויות היוצרים שלו. השני, עניינו, והמקרה דנן יוכיח זאת, בקלות שבה ניתן להפר את זכויות היוצרים בעידן האינטרנט, ועל כן סעיף זה נועד גם כדי ליצור הרתעה של המפרים הפוטנציאליים (ראו הצעת חוק זכות יוצרים, תשס"ה-2005, הצעות חוק הממשלה 196, 1116).

46. לאורו של סעיף זה, מבקשת נתנאל, כי בית המשפט יפסוק לה פיצוי בטווח הגבוה של הפיצוי הסטטוטורי; מנגד, לטענת השבועון, לאור העובדה שמדובר בפרסום חד פעמי בעיתון סוף שבוע, ובעובדה שלאור עיסוקה של נתנאל בדוגמנות יש לה אינטרס בפרסום, שכן הוא יוצר לה מוניטין, אזי יש לפסוק את סכום הפיצוי בטווח הנמוך של הפיצוי הסטטוטורי המותר. בהקשר זה, מפנה השבועון לפסיקות שונות, שבהן נקבעו פיצויים בסכומים של אלפי ש"ח בודדים במקרים של הפרות דומות (ראו סעיפים 40 - 42 לסיכומי הנתבעים).

47. המחוקק קבע, בסעיף 56(ב) לחוק זכויות יוצרים, רשימה של שיקולים שעל בית המשפט לתת עליהם את הדעת, בבואו לקבוע את שיעור הפיצוי הראוי במקרה של הפרת זכות היוצרים, ובכלל זה – היקף ההפרה; משך זמן ההפרה; חומרת ההפרה; הנזק הממשי שנגרם לתובע ככל שבית המשפט יכול להעריכו; הרווח שנצמח לנתבע על פי הערכת בית המשפט; מאפייני הפעילות של הנתבע ותום הלב של הנתבע.

יצוין, כי זוהי איננה רשימה סגורה, אך יחד עם זאת, בבואו של בית המשפט לפסוק את הפיצוי, עליו לתת את הדעת בעיקר לאותן שתי תכליות שעומדות בבסיס האפשרות לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק, כמפורט בסעיף 46 לעיל.

48. בענייננו, מדובר בהפרה בודדת, שהתבצעה לכאורה במשך סוף שבוע אחד, הוא סוף השבוע בו פורסם השבועון ובו התמונה.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

49. בכל הקשור לנזק שנגרם לנתנאל, ולרווח שנצמח לשבועון כתוצאה מההפרה, יש לומר כי להשקפתי, אמנם לנתנאל לכאורה אינטרס בפרסום המדובר לצורך קידום עיסוקה כדוגמנית, אלא שהשבועון לא נתן לה כל קרדיט בעניין זה, ולכן ספק אם בכך קידם אינטרס כלשהו של נתנאל. מאידך, לא בכדי נטל השבועון תמונה של דוגמנית מחשבון האינסטגרם הציבורי שלה, ופרסם אותה במדור הרכילות. במאזן הסתברויות יש לומר, כי סביר יותר להניח שעשה כן היות וראה בכך אמצעי לקידום עניינו העסקיים.

50. שיקול נוסף במסגרת השיקולים הוא מאפייני הפעילות של השבועון, ובעניין זה מדובר באמצעי תקשורת, שחלק מפעילותו היא ביצירה שהיא עצמה כפופה לזכויות יוצרים, וחלקה שימוש ביצירות שהן נתונות לזכויות יוצרים. היות שכך, יש לראות בחומרה את העובדה שהשבועון לא הפקיד הקפדה יתרה על זכויות היוצרים של התובעת, ואף לא ניסה לאתר את בעל הזכויות בתמונה. לכך אוסיף, כי אף שמלול ידע מי המצולמת בתמונה, הוא לא נתן לה כל קרדיט ולא אזכר אותה בכיתוב, על גבי או מתחת לתמונה. התנהלות שכזו, מהווה שיקול משמעותי, בשים לב לשיקולי ההרתעה העומדים ביסוד הוראת סעיף 56(א) לחוק זכויות יוצרים (ראו בעניין זה, ע"א 9678/05 חב' בתימו בע"מ נ' ARRABON-HK-limited (3.8.2008), פסקה 18 לפסק הדין).

51. עיון בפסיקת בתי המשפט מעלה שבמקרים דומים, שעניינים הפרת זכויות יוצרים בתמונה בודדת או במספר תמונות, קבעו בתי המשפט סכומי פיצוי שנעים בין כ- 3000 ₪ ל- 15,000 ₪ בגין כל הפרה. לאור מכלול השיקולים המפורטים לעיל, ובשים לב לסכומי הפיצוי שנקבעו במקרים דומים, אזי, להשקפתי יש להעמיד את הפיצוי במקרה דנן, על סך של 10,000 ₪.

חוק עשיית עושר ולא במשפט

52. נתנאל טענה לחילופין, כבסיס לתביעתה, שיש לפסוק לטובתה פיצוי בהתאם להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979. שכן השבועון נמכר תמורת סכום של 5 ₪, וברור לכל כי הוא נהנה אף מרווחים כתוצאה מהפרסומים שנעשים בו.

53. אינני מקבל את תביעתה של נתנאל בהתבסס על עילה זו, אף שעל פני הדברים יש לומר, כי סביר להניח שהשבועון לא פרסם את תמונתה לשם שמיים, אלא למטרות מסחריות. יחד עם זאת, נתנאל לא עשתה דבר על מנת להוכיח את היקף ההתעשרות של השבועון כתוצאה מן הפרסום, וקיומה של התעשרות הוא תנאי בלעדיו אין, על מנת שנתנאל תוכל לבקש לעצמה התעשרות זו.

וראו במקרה דומה: ת"א (נצ') 682-10-12 פאתנה דחלה נ' ג'אבר מדיה בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים 18.7.2018).

54. אין לכחד, שבפני נתנאל עומדת משוכה גבוהה בהקשר זה, שכן קיים קושי לנסות ולכמת את ההתעשרות של השבועון, ככל שזו קיימת, כתוצאה מפרסום התמונה. יחד עם זאת, לא ניתן לפטור את נתנאל לחלוטין מלהרים נטל ראיה, ולו ראשוני בעניין זה, וזאת היא לא עשתה. אין

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 9455-06-18 נתנאל נ' מגזין אשדוד עיתונות ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

דבר בהקשר זה בתצהירים ובראיות מטעמה, וכל הטענה מבוססת על ההנחה שכאמור יש בה סבירות, כי השבועון עשה זאת מטעמים מסחריים.

55. לאור האמור יש לומר, כי לא עלה בידי נתנאל להוכיח, במאזן הסתברויות, שהשבועון עשה עושר ולא במשפט בזכות השימוש בתמונה בה יש לה זכויות.

סוף דבר

56. התביעה מתקבלת, והנתבעת 1 תשלם לתובעת פיצויים בסכום של 10,000 ₪.

בנוסף, תשלם הנתבעת 1 לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עורך דין בסכום כולל של 3,500 ₪.

הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 יום מיום מתן פסק הדין, ויישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק בחלוף מועד זה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א אדר תש"פ, 17 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

מגזין

יהודה ליבליין, שופט

